

Η τρίτη γέννηση του Χριστού (μέρος Α) (Στέργιος Ν. Σάκκος, Ομότιμος Καθηγητής Εισαγωγής & Ερμηνείας Καινής Διαθήκης Α.Π.Θ. († 2012))

/ [Πεμπτουσία](#)

1. Η αναγέννηση

Η τρίτη γέννηση του Χριστού είναι η γέννησή του στη ζωή των ανθρώπων που τον πιστεύουν και τον δέχονται προσωπικό τους Θεό. Διότι αν και ο Χριστός ενανθρώπησε για να σώσει όλο το κόσμο, εν τούτοις, δεν σώζονται όλοι οι άνθρωποι.

Βέβαια, ο Κύριος «θέλει πάντας ανθρώπους σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθεῖν» (Α' Τι 2,4), και ασφαλώς είναι παντοδύναμος, σέβεται, όμως, και την ελευθερία του ανθρώπου και δεν μπορεί, δεν θέλει, να μας σώσει, αν εμείς δεν θέλουμε.

[gioto2](#)
Image not found or type unknown

Έτσι παρουσιάζεται στην Αποκάλυψη σαν ένας ζητιάνος οδοιπόρος, που γυρνά από πόρτα σε πόρτα, από ψυχή σε ψυχή, και χτυπά να του ανοίξουμε. «*Ιδού ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν καὶ δεῖπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτός μετ' ἐμοῦ*» (Απ. 3,20). Και η ιστορία της πρώτης χριστουγεννιάτικης νύχτας επαναλαμβάνεται. Κλειστές οι πύλες, όπως τότε στη Βηθλεέμ· φιλοξενούν άλλους θεούς και θεές οι καρδιές μας. Ο γλυκύτατος Ιησούς δεν βρίσκει παρά μόνο λίγες ψυχές να τον δεχθούν. «*Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν καὶ οἱ ἴδιοι αὐτόν οὐ παρέλαβον*» (Ιω 1,11). Σ' όποιον όμως καταλύει, κάνει παλάτι το σταύλο του και το πιο πλούσιο τραπέζι το παχνί του· γεννιέται μέσα του και τον αναγεννά.

Αυτή η αναγέννηση είναι αναγκαία για τη σωτηρία μας. Μόνο όσοι «γεννώνται ἄνωθεν» (Ιω 3,3), κατά την έκφραση του ίδιου του Κυρίου, μπαίνουν στη βασιλεία του Θεού και γίνονται πολίτες της. Πώς όμως είναι δυνατόν να ξαναγεννηθούμε; (Ιω 3,4), αναρωτιέται ο Νικόδημος και μαζί του όλοι εμείς. Για να πάρουμε την

απάντηση, ας ακούσουμε τί είπε ο άγγελος στη Παρθένο Μαρία, που έκπληκτη μάθαινε πως θα γεννούσε χωρίς άνδρα· «Πνεύμα άγιον επελεύσεται επί σε και δύναμις Υψίστου επισκιάσει σοι» (Λκ 1,35). Με Πνεύμα άγιο γεννήθηκε ο Χριστός μέσα στη κοιλιά της Μαρίας, με Πνεύμα άγιο μπορούμε κι' εμείς να τον συλλάβουμε και να τον κυοφορήσουμε μέσα μας· θα γεννήσουμε το Χριστό, όταν προηγηθεί η ένωσή μας με το Πνεύμα το άγιο. Ναι, αδελφοί μου! Κάτι το πολύ καταπληκτικό συμβαίνει στη ζωή μας, που ο κόσμος δεν το γνωρίζει, δεν το έμαθε, ούτε ποτέ θα το μάθει. Με το άγιο Πνεύμα ο κάθε χριστιανός μπορεί να συλλάβει και να γεννήσει τον Ιησού. Κι ο Ιησούς που θα γεννήσουμε είναι ο ίδιος ο εαυτός μας, που θα γίνει ένας άλλος Χριστός μέσα στο κόσμο, ένας μικρός Χριστός, δηλαδή, ένας πραγματικός χριστιανός.

Ολοζώντανο παράδειγμα μιας τέτοιας αναγεννήσεως είναι ο απόστολος Παύλος. Αυτός κατόρθωσε να συλλάβει το Χριστό και να τον γεννήσει πρώτα μέσα του, ώστε να λέει· «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζή δε εν εμοί Χριστός» (Γαλ. 2,20). Τα σπλάγχνα του ήταν σπλάγχνα Χριστού, ο νους του νους Χριστού, η καρδιά του καρδιά Χριστού. Γι' αυτό και μπόρεσε ύστερα να τον γεννήσει και στις ψυχές άλλων γύρω του, όπως γράφει στους Γαλάτας· «Τεκνία μου, ους πάλιν ωδίνω, άχρις ου μορφωθή Χριστός εν υμίν» (4,19)· παιδάκια μου, που σας κοιλοπονώ μέχρι να γεννηθεί μέσα σας ο Χριστός. Τί φιλόστοργος πατέρας ο απόστολος! Σαν να τους βάζει στην κοιλιά του και να τους κυοφορεί, ώστε να γεννηθούν χριστιανοί, μικροί Χριστοί. Πόσα έχει να πει αυτό σ' όλους τους διδασκάλους του Ευαγγελίου, στους κατηχητές και στις κατηχήτριες! Το μεγάλο έργο τους, η μεγάλη αποστολή τους είναι να γεννήσουν το Χριστό στις ανθρώπινες ψυχές με τις ώδινες της γυναίκας που τίκτει.

2. Πώς αναγεννιόμαστε

Όταν ο Ιησούς αποχαιρετούσε τους μαθητές του λίγο πριν το πάθος, τους είπε πως θα τους στείλει τον Παράκλητο, ο οποίος «*παρ' υμίν μένει και εν υμίν έσται*» (Ιω 14,17), που τώρα είναι κοντά σας, αλλά τότε θα είναι μέσα σας. Αυτός ο Παράκλητος επιτελεί την τρίτη εν Πνεύματι γέννηση του Χριστού μεσ' την καρδιά μας. Αυτός ενώνεται μαζί μας και φέρνει στον κόσμο ένα νέο Χριστό, τον αναγεννημένο εαυτό μας. Αλλά πώς μας επισκέπτεται ο Παράκλητος;

Η πρώτη μας συνάντηση μαζί του γίνεται με τη πίστη. Η πίστη ανοίγει τη πόρτα της ψυχής, για να μπει μέσα ο Κύριος. Η πίστη τον υποδέχεται, υποτάσσει τις καρδιές μας σ' αυτόν και γεννά μέσα τους θερμό ενδιαφέρον και δυνατό πόθο για να τον πλησιάσουν. Αυτή αποτελεί την πρωταρχική προϋπόθεση του «*κατοικήσαι τον Χριστόν εν ταις καρδίαις*», λέει ο Παύλος (Εφ. 3,17). Χρειάζεται, όμως, και η αγάπη, για να μείνει μέσα μας ο Κύριος και να μας κάνει ναό του και θυσιαστήριό

του. «Εάν τις αγαπά με, τον λόγον μου τηρήσει, και ο πατήρ μου αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν ελευσόμεθα και μονήν παρ' αυτώ ποιήσομεν» καταθέτει ο Ιησούς (Ιω 14,23). Για να στερεωθεί η πίστη μας και να αυξηθεί η αγάπη μας βοηθά ο λόγος του Θεού. Όταν ο θείος λόγος, το κήρυγμα και η διδασκαλία, κατοικεί πλούσια μέσα μας, τότε ο Λόγος του Θεού, ο Ιησούς Χριστός, σφηνώνει όχι απλώς ανάμεσα μας, αλλά μέσα στα σπλάγχνα μας. Μας καλλιεργεί μυστικά και μας ετοιμάζει για τη τέλεια ένωσή μας με το Θεό.

Αλλά εκείνο, με το οποίο επί τέλους συντελείται μέσα μας η γέννηση του Χριστού, είναι το μυστήριο. Ο Κύριος το δήλωσε απερίφραστα· «Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα εν εμοί μένει, καγώ εν αυτώ» (Ιω 6,56). Έρχεται, χτυπά τη πόρτα μας και όταν του ανοίξουμε, μας κάνει αυτός το τραπέζι. Αυτός, ο ζητιάνος της σωτηρίας μας, φέρνει το σώμα του και το αίμα του να μας θρέψει και να μας κάνει ευτυχισμένους. Μας καλεί να συνδειπνήσουμε, διότι «αληθώς η σαρκς του εστί βρώσις, και αληθώς το αίμα του εστί πόσις» (Ιω. 6,55). Τότε γιορτάζουμε αληθινά Χριστούγεννα, όταν με φόβο Θεού, με πίστη και με αγάπη μεταλαμβάνουμε τα άχραντα μυστήρια και αναγεννιόμαστε μαζί με το νεογέννητο Χριστό.

[Συνεχίζεται]